

וּפְרָצְתָּ

מהנעשה והנשמע בעולם השליחות באה"ק

גיליון מס' 05 אדר ה'תשפ"ו

חב"ד
כל הלכ לכל אחד
צעירי אגודת חב"ד
chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל - הכותבת שוקל לכל ענין יהודי

ר' אוריאל דונל
אנשי מעשה •
עמ' 24

”כאשר שליח יוצא לשליחות, הוא נותן את החיים שלו לעניינים של הרבי, וממילא, הבית שלו, הממון שלו, המכונת שלו וחדרי השינה והסלון בביתו - הם חלק מהשליחות”

מתוועדים שליחות עם הרב גרשון שנור, שליח הרבי בגני תקווה • עמוד 4

קרוב לרבבת משתתפים בסיום הרמב"ם המרכזי בהאנגר צעירי חב"ד בכפר חב"ד

סיקור מורחב מהאירוע המיוחד

השלוחים מתכוננים ל'מבצע פורים' בשיא ה'שטורעם' • חסידי חב"ד נקראים להשתתף בפעילות

בקרב חיילי צה"ל • בבתי הרפואה, בבתי האבות, אצל משפחות גיבורי צה"ל ונפגעי טרור, ובכל רחבי הארץ - עמ' 18 • מיזם 'מגילה ללא הפסקה' - עמ' 21

לא תאמינו כמה פשוט לקחת חלק

היכנסו עכשיו לאתר mivtzoim.co.il והצטרפו לפעילות ב'מבצעים' בבניין המגורים, במקום העבודה ובכל מקום

מאת כל איש אשר ידבנו ליבו, תיקחו את תרומתי

אתם יכולים לזכות עוד אלפי יהודים לקיים את מצוות מתנות לאביונים ומנהג מחצית השקל ולהיות שותפים בהרחבת פעילות הפצת המעיינות וגמילות החסדים של בתי חב"ד.

מצטרפים לקבוצה, ומפיצים את הפרסומים לתרומת מחצית השקל ומתנות לאביונים באתר חב"ד ישראל

מצה במבצע למבצע מצה

מארזי מצה שמורה המותאמים במיוחד לחלוקה ב'מבצעים' במקום העבודה, למקורבים ושכנים

אתר המבצעים לאנ"ש
mivtzoim.co.il
לפרטים נוספים ולהרשמה לעדכונים
ניתן לפנות אלינו בווצאפ במספר 058-4400770

גיליון אדר של "ופרצת" רואה אור בסימן מבצע פורים.

כך, לצד התוועדות חסידית מרתקת עם השליח לגני תקווה הרב גרשון שנור, ולצד סיקור מיוחד, בהתאם להוראת כ"ק אדמו"ר, אודות חגיגת סיום הרמב"ם המרכזית שהתקיימה בהצלחה רבה בהאגרה של צאנז"ח שהוקם בלב כפר חב"ד - מוקדש בגיליון מקום מיוחד לסיקור התארגנות של שלוחי הרבי למבצע פורים, לצד פרוייקט מיוחד אודות המיזם הנפלא של 'מגילה ללא הפסקה'.

כידוע, בשיחות של חודש אדר לקראת פורים, הרבה כ"ק אדמו"ר לעודד ולדרבן את אנ"ש לצאת למבצע פורים'.

באחת השיחות אמר הרבי ש"יש להתחיל ולהשלים מבעוד מועד את כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא יישאר אפילו יהודי אחד בפניה נידחת בקצווי תבל שלא יהיה נכלל במבצע פורים", ובהזדמנות אחרת: "יש לעורר על ההכנות לענייני פורים, כדי שיעשו באופן מסודר ובהצלחה, ובהדגשה מיוחדת ליהודים הנמצאים בבתי-זקנים, בתי-רופאים, בתי-האסורים, ובצבא [ומשטרה] בכל מקום, ועל-אחת-כמה-וכמה בנוגע לצה"ל, שעומדים ומגינים בגופם במסירת-נפש ממש על גבול ארץ-ישראל. ו"שמחה פורץ גדר" תגרום הצלחה רבה בכל זה".

אלו הן רק דוגמאות אחדות משיחות רבות שבהן עורר הרבי בהדגשה יתירה ובמילים מיוחדות ועוצמתיות שכל אחד ואחד מאנ"ש ישתתף במבצע פורים.

וכיהודא ועוד לקרא גם אנו קוראים לכללות אנ"ש להשתתף השנה ביתר שאת וביתר עוז ובאופן של הוספה יתירה במבצע פורים יחד עם השלוחים מנהלי בתי חב"ד בכל אתר ואתר.

להפצת עלונים שבועיים במקום מגורכם או במקום העבודה כנסו לאתר חב"ד ישראל

תמונות הרבי באדיבות חברת 311060

להתמסר לגמרי ל'מבצע פורים'

ועל ידי זה מוחים ומבטלים את זכרו של המן וכל גזירותיו כו', ואדרבה: "ונהפוך הוא", עד שהמן בעצמו הולך ומכריז שכאו"א מישראל הוא "איש אשר המלך – מלך מלכי המלכים הקב"ה – חפץ ביקרו". [...]

והנה, ע"י הנהגת בני ישראל באופן האמור – פועלים ש"לכל בני ישראל הי' אור במושבותם", גם כאשר נמצאים בימי הגלות האחרונים, בארץ מצרים.

ובקרוב ממש זוכים לצאת מן הגלות – כימי צאתך מארץ מצרים" [...]. וכן תהי' לנו – כמנהג ישראל שבאמירת "הבדלה" (כאשר נכנסים לימי החול) אומרים "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר", ומסיימים בפשטות: "כן תהי' לנו" –

היינו, שכאו"א מישראל יעשה את כל התלוי בו בנוגע לכל האמור לעיל – החל מהפעולות ד"מבצע פורים", והפעולות דהפצת היהדות האמיתית,

ועי"ז מקרבים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו – במהרה בימינו ממש.

(תורת מנחם התועדויות תשמ"ב ח"ב עמ' 938 ואילך)

כאן המקום לעורר ולזרז אודות "מבצע פורים" – ע"פ הכלל שמזרזים גם בשעת מעשה:

היות שנשארו עדיין כמה שעות לפני חג הפורים, ואפילו באותם מקומות שכבר התחיל חג הפורים, הרי ישנם כמה ענינים שיכולים לקיים במשך כל המעתי-לעת דיום הפורים (לאו דוקא בשעות הראשונות) – הרי זה המקום והזמן לעורר שכל אחד ואחד יתמסר כולו ("אריינווארפן זיך") ל"מבצע פורים" באופן ד"בריא מזלי" ו"תקיף מזלי", ובאופן ד"אורה ושמחה".

ובפשטות: להשתדל שכל אחד ואחד מישראל יקיים את המצוות דחג הפורים – "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים", נוסף על כל המצוות שלפי זה – אמירת "על הנסים" בתפלה ובברכת המזון, קריאת התורה וקריאת המגילה. ועל דרך זה בנוגע לקיום כללות התומ"צ – "קיימו מה שקיבלו כבר".

והמעשה הוא העיקר –

להתעסק בכל הענינים האמורים מתוך התלהבות ורעש כו' ("מיטן גאנצן שטורעם"), וכמנהג ישראל שבימי הפורים מרעישים ב"רעשנים" וכו'.

באנו לתת

סיפורה של שליחות
שמתחילה בבית ומצמיחה
קהילה מפוארת של אור

מתועדים שליחות | ריאיון

החודש הזה אנו מארחים את הרב גרשון שנור, שליח הרבי בגני תקווה.

הרב שנור הוסמך לרבנות באוסטרליה, ופעל במסגרת "מרכז שליחות" במזרח הרחוק, והיה ממקימי בית חב"ד בטוקיו, יפן.

מזה 26 שנה משמש כשליח ורב מורה הוראה בקהילה בגני תקווה בהצלחה רבה, ובקסם האישי, העדינות, מאור הפנים וההתמסרות הגדולה - מאיר אור של יהדות, תורה, חסד ואהבת אחים בכל רחבי העיר, על קהליו המגוונים.

איך אתם מגיעים לגני תקווה דווקא?

"זה היה בשנת תשנ"ט, עת למדתי בכולל בכפר חב"ד, תקופה קצרה אחרי שהבת שלנו נולדה. באותה תקופה עמדו בפנינו כמה אפשרויות לשליחות. מאחר שבאופן אישי היה לי קצת ניסיון בשליחות במזרח הרחוק, וגם כמה מחבריי הטובים יצאו לשליחות לחו"ל, רוב ההצעות שניצבו לפנינו היו דווקא מחו"ל. ואז פנה אליי הרב ישראל ברוד מנהל אגף הסניפים (דאז) בצעירי אגודת חב"ד, בהצעה לצאת בשליחות לגני תקווה. בהשגחה פרטית, בהתייעצות עם ידידים מבינים ועם משפיעים, קיבלנו על עצמנו דווקא את השליחות בגני תקווה.

איך מתחילים?

"הגענו בס"ד ביום הבהיר ח"י אלול תשנ"ט, עם בתנו התינוקת בת חצי שנה. קודם לבואנו פעלו בגני תקווה הרה"ח ר' חיים צבי ורעייתו שרה הלוי, שזרעו את הזרעים הראשונים לפתיחת בית חב"ד במקום, וזכו להדפיס לראשונה את ספר התניא במקום. היו גם הרבנים ברוך אהרון הוס ומנחם שגלוב שפעלו כאן. אולם עם השנים צעירי אגודת חב"ד הובילו קו מאוד משמעותי שצריך שלוחים במשרה מלאה בכל עיר ויישוב, זוג שהשליחות תהיה העיסוק המרכזי בחייהם. כך ההשגחה העליונה הובילה אותנו לפתוח ולבסס בגני תקווה בית חב"ד עם פעילות קבועה ושוטפת.

"יש 'דפוס' שמאפיין שלוחים רבים. בשלב ההתחלה, התחושה היא שאתה די מגשש באפלה. אין לך עדיין ידידים או תומכים במקום, ללא קהילה, אתה לגמרי חדש במקום. אנשים גם בוחנים אותך, מהן מטרותיך ותוכניותיך? יש גם כאלו שאינם מכרם חב"ד שחוששים שאולי "תיקח את המקום". אפשר לומר, אפוא, שהשלב הראשון הוא לרכוש אמון, שיבינו ויראו כי באת לכאן לא בשביל לקדם את עצמך אלא כדי לתת את עצמך, להעניק מהכישורים ומהרעיונות שלך, להקדיש את הזמן שלך - על מנת לתרום לקהילה. לצד זה יש גם את הקושי הכלכלי כווג

עיר שהיא יישוב

"גני תקווה", אומר הרב שנור, "היא עיר ייחודית - כשהגעתי אליה היא הייתה עוד מועצה - עיר שהיא מעין יישוב. הסולגן שלה היה 'יישוב קטן גדול'. כיום זו עיר עם אווירה של קהילה, אין אזור תעשייה בגני תקווה, רוב התושבים עובדים מחוץ לעיר, בעיקר במקצועות חופשיים" "המקום מורכב מהפסיפס הישראלי כולו: יש בה אפילו שכונה חרדית קטנה, עם האדמו"ר מסאסוב שליט"א ידיד של בית חב"ד, רוב השכונות אינן מאוכלסות בשומרי מצוות, אך יש גם אוכלוסייה של ציבור דתי לאומי".

הפעילות שלנו בכל התחומים.

"באותן שנים לא היו מסגרות הקיץ עבור תלמידי בתי הספר של החופש הגדול שמטעם משרד החינוך, ובחופשות הקיץ הפעלנו קייטנות לילדים, מה שחשף את הציבור הרחב לעובדה שיש לנו יכולת וגישה ייחודית, של חינוך והתמסרות לחינוך באספקטים של תכנים, ערכים ויהדות. זה בעצם היה ה"סטרטר" לפתוח בס"ד את הגן הראשון שלנו כעבור שנתיים, עם 23 ילדים. שנה לאחר מכן, פתחנו כיתת גן נוספת, ואז נוצרה לנו הזדמנות להשתמש בגן כבית כנסת בימי שבת".

בלי תחושה של קורבן

רגע. איפה בעצם בסיס הפעילות של בית חב"ד מתקיים?

"בית חב"ד התחיל בבית שלנו. יש בזה עוצמה גדולה. כל הייחודיות של בית חב"ד

צעיר ל"היזרק" למקום, ולהצליח להחזיק את ההוצאות הבסיסיות של דיור וכלכלה, ופעילות ולגייס משאבים לצורך כך, דבר שלא למדנו בישיבה. האנשים מסביב בטוחים שחב"ד העולמית מממנים אותך... והאמת שבפנימיות העניינים יש בזה אמת כי השלוחים על "הכתפיים של הרבי".

"התחלנו בפעילויות פשוטות ועקביות: פעילות עם צעירים, שיעורי תורה - גם בבית שלנו וגם במסגרת "השיעור הנווד", שכל שבוע מתארח אצל משתתף אחר, וסעודות שבת. הייתי מסתובב בבתי הכנסת. יש יתרון ששליח שעדיין לא מפעיל בית כנסת משלו, דורש ומוסר שיעורים בבתי כנסת. במקביל אשתי החלה למסור שיעורים בטהרת המשפחה לנשים צעירות, ומאחר שהגענו לשכונה חדשה, לא מעט נשים צעירות מצאו בשיעור הזה נקודה של אור בחייהן. ובאופן הזה נוצרו עוד ועוד מעגלים של היכרויות.

"בחדש אולול ביצענו פרסום נרחב ביחס למבצע מזווה - הצענו שירות של בדיקת תפילין ומזוזות, מה שכמובן גם יצר לא מעט הזדמנויות לביקורי בית בקרב אנשים שביקשו לבדוק / לקבוע מזוזות בבתיהם. במקרים רבים, בדיקת מזווה היא רק תחילתו של קשר ארוך - בבחינת "מצווה גוררת מצווה". אחר כך אותה משפחה מעוניינת שתלווה את הילד לבר המצווה, וכו' וכו'.

"לקראת חנוכה עשינו, לראשונה בגני תקווה, הדלקת חנוכייה מרכזית גדולה ומשמעותית בפארק, בהשתתפות אנשי ציבור, ראש המועצה (היום גני תקווה היא כבר עיר). וכך פעלנו בשנים הראשונות שלנו בשליחות, כשאנו מעמיקים את

הוא המרכיב האנושי. זו נקודה שמאפינת את כלל השלוחים. אחרי ככלות הכול, מאחרי כל המודעות, הפרסומים והפעולות הענקיות, מבצעי הענק של סוכות, חנוכה, פורים וכו', סלי מזון, ופרויקטים רבים לכל אורך מעגל השנה - עומדת באופן מאוד אישי משפחה, זוג הורים וילדים, שמתמסרים בצורה מוחלטת לשליחות הזאת; הגוף הזה שנקרא בית חב"ד הוא לא משרד או גוף מסחרי. יש כאן אנשים, שהציבור מתחבר אליהם באופן הכי אישי.

"כאשר שליח יוצא לשליחות, לא משנה באיזה מקום בעולם, ניצבת בראש ובראשונה ההקרבה הזאת, שהוא יודע שהבית שלו זה בית ציבורי. הוא לא עובד בבית חב"ד. הוא גם עובד, אבל בעיקר הוא יוצא לשליחות, הוא הוא הבית חב"ד. הוא נותן את החיים שלו לעניינים של הרבי, וממילא, הבית שלו, הממון שלו, המכונית שלו וחדרי השינה והסלון בביתו - הם חלק מהשליחות, ובאופן טבעי זה מקום שבו מקיימים סעודת פורים וקריאת מגילה, סעודות ליל שבת, שיעורי תורה, או נקודת ארגון של חבילות מזון לנזקקים או לחיילים.

"זו נקודה מרכזית שתופסת את הקהל. הם יודעים שהשליח הוא לא רק נציג של חברה או ארגון כלשהו, שבא לבצע ג'וב מסוים לתקופה מסוימת ומחר מתחלף. אלא מדובר באדם שבא להיות פה, להיות נוכח, לתרום את עצמו, והוא לא עוזב גם אם יש קשיים, גם אם יש תקופות פחות זוהרות, או התנגדויות - בסוף יש פה משפחה שבאה לשרת, לתרום, להעניק אור, חסד, יהדות וקירוב לבבות.

"כדאי מאוד להכיר בגודל הזכות. גם כשאנחנו השלוחים נדרשים לבצע הקרבה,

בית הספר שלהבות חב"ד

הדרישה לבית הספר צמחה מתוך השטח. "האמת היא", משתף הרב שנור, "מתוך מודעות לאתגר ולקושי הכרוך בפתיחת בית ספר, דחינו ודחינו את הפתיחה שלו.

גני הילדים שלנו בתפוסה מלאה, ויש להם שם טוב בזכות עבודה מסורה של צוות גדול בניהולה המקצועי של הרבנית שטערנא שנור. יכולנו לשמר את הקיים מתוך מנוחת הנפש, אך הדרישה מהשטח להקמת בית הספר הלכה והתגברה. הורים לילדים רבים הביעו את משאלתם למסגרת החינוכית הייחודית שחב"ד מעניקה. הזזנו אפוא את כל החששות הצידה. והחלטנו ללכת על זה. וכיום בית הספר, שהוקם לפני 5 שנים, מונה כ-150 תלמידים, כשקומת הצמיחה ברורה ב"ה: התחלנו לפני חמש שנים עם 8 ילדים... "האוכלוסייה שבחרה לשלוח את ילדיה לבית הספר איננה בהכרח דתית. מדובר בציבור שמעוניין שהילדים שלו יקבלו חינוך איכותי ברמה גבוהה, גדוש בערכים, בנשמה, ביהדות, בדרכה החינוכית-הפדגוגית הייחודית והמוצלחת שלהבות חב"ד מבית רשת 'אוהלי יוסף יצחק' מציעה.

"בית הספר עונה על צורך מאוד אלמנטרי - לאפשר להורים לבחור איזה חינוך יקבלו ילדיהם. אדגיש כי בית הספר אינו מחליף ב"ס ממ"ד הקיים בעיר, אלא מציע לאוכלוסייה כללית שמבקשת חינוך איכותי בדגש גם על ערכים ויהדות במאור פנים, ואין לך צורך גדול מזה שהאנשים מצביעים ברגליים ורוצים להירשם לבית הספר.

"אחת האיכויות הגדולות בחינוך של שלהבות חב"ד היא העובדה שהצוות החינוכי מגיע לעבודה מתוך תודעת זכות, אחריות ושליחות כדי להעמיד את הדור הבא".

להפוך את הבית שלנו לבית "ציבורי" במונח מסוים, תוך ויתור על פרטיות שאנשים רגילים אליה בביתם שהוא מבצר, אנחנו עושים את זה בחפץ לב ובשמחה. אין תחושה של קורבן והחמצה, להפך, תחושה של אושר גדול וזכות עצומה שנפלה בחלקנו להיות בשליחותו של הרבי כדי להאיר אור של טוב, של קדושה, של תורה ואהבה במקום שליחותנו".

מקום שמקבלים אותך כמו שאתה

מה גרם לכם לפתוח את בית הכנסת בתוך גן הילדים, כפי שסיפרת מקודם?

"זו נקודה מאוד מאוד חשובה. היה שלב שבו הבנו שאנו נדרשים לתת מענה לאנשים רבים שיכולים ורוצים באופן עקרוני להגיע לבית כנסת בשבת, אך בפועל אין הם מוצאים את עצמם בבתי הכנסת האחרים, הקלאסיים, והם מחפשים דווקא את האווירה המיוחדת של חב"ד, של בית חב"ד. מקום שמקבלים אותך באהבה כמו שאתה, מתי שאתה בא ואיך שאתה בא. התופעה הזאת של אנשים שמרגישים שביית חב"ד זה בית הכנסת "שירד משמיים" עבורם, בטח מוכר להרבה מאוד שלוחים, עובדה שמחדדת את הנחיצות העצומה בפעילות שלנו.

"יש לא מעט אנשים שרוצים לבוא לבית כנסת, אבל לא בהכרח רוצים כרגע לשנות את החיים

אנו נדרשים לתת מענה לאנשים רבים שמחפשים דווקא את האווירה המיוחדת של בית חב"ד, של מקום שמקבלים אותך באהבה כמו שאתה, בא ואיך שאתה בא

השלוחים לגני תקווה

הרב **חיים צבי** חבר הנהלת בית חב"ד ואשתו המורה הוותיקה **שרה הלוי**.

הרב **אברהם ושרה חייאב**, הוא הרב של בית הכנסת במגדלי הים התיכון, הפועל במקום על ידי בית חב"ד. הרב חייאב גם האחראי על המבצעים בעיר - מבצע תפילין, מבצע הנוכה וכו', כאשר אשתו שותפה לפעילות הנפלאה וגם מוסרת שיעורים, והקימה בהצלחה רבה את מועדון המעשים הטובים בבית חב"ד.

הרב **דובי ואסתי ליפקין** - שלוחים בשכונת גני סביון. ביתם פתוח והם עורכים שיעורי תורה, ופעילות מאוד יפה עם נוער; ואשתו מורה בבית ספר שלהבות וגם פועלת בקרב נשות השכונה בפעילויות מיוחדות.

הרב **אברהם ומוסקי רוזנשיין** - שלוחים בשכונת גנים והיא גם מורה בבית ספר שלהבות.

שבת לראות שהכול נקי, וחוזר חלילה.

"זה בהחלט היה מאתגר וגם מתסכל, חשבנו שתוך זמן מה יואילו לאפשר לנו מקום לתפילה, אבל האור לא נראה בקצה המנהרה. כך הדבר נמשך כמה שנים, והמשימה הזאת הפכה אותה לקשה פי כמה. יחד עם זאת, אני חושב שכוח ההתמדה שיש לשלוחים, שהרבי לימד אותנו לעשות דברים ולעסוק בהם באופן של "תמידים כסדרם", להתמיד במשהו שאתה לוקח על עצמך, לעשות אותו באופן קבוע - הוא מרכיב משמעותי ביותר במתכון להצלחה.

"ברוך השם, העידוד שצומח מהפירות שמניבה ההתמדה וההשקעה, מחזקות מאוד ברגעים מאתגרים. באחת ההתוועדות ב"שמחת תורה", דיברתי על חשיבות לימוד החת"ת וביקשתי מהמקורבים לקבל על עצמם ללמוד חת"ת. לאחד מהם יש 3 בנות והוא מאוד רצה לחבוק גם בן. הוא הכריז שאם יבטיחו לו ברכה לבן כעת, הוא החליט ללמוד בכל יום חת"ת. בכוח ההתוועדות, וידוע שמה שהתוועדות חסידית יכולה לפעול אפילו מלאך מיכאל לא יכול לפעול, כולנו בירכנו אותו, והוא קיבל על עצמו את לימוד החת"ת. באופן מדהים: בשמחת תורה בשנה הבאה אשתו יצאה מההקפות לבית הרפואה כדי ללדת, וזכו לחבוק בן למז"ט, והברית התקיימה בבית חב"ד בשבת בראשית!

שלהם. בבית חב"ד הם מרגישים בית. הם יכולים להגיע ללא "שישפטו אותם" בשביל לחוות את החוויה העוצמתית שיהודי חש בבית כנסת, ובסופו של דבר, כל אחד בצעדים שלו ומהמקום שלו יתקדם לפי הדרך שהקב"ה מתווה עבורו.

"למשל, אחד מהחבר'ה אמר לי פעם: הרב תשמע, אני אוהב את בית הכנסת, נעים לי וטוב לי. אבל מרגיש רע לבוא לבית הכנסת בשבת, כאשר אחר כך אני נוסע לים, איך אהיה בבית הכנסת? אמרתי לו: תבוא לבית הכנסת, ומה שתעשה אחר כך זה עניין שלך. נשמע לך הגיוני שבגלל שאתה נוסע לים, תפסיד גם את בית הכנסת? והוא שמע וקיבל. אחרי כמה פעמים שנסע לים בתום התפילה בבית הכנסת הוא החליט לבד לשמור שבת, והיום ברוך השם הוא יהודי שומר מצוות... תפקידנו הוא להיות "הפנס". כמו שהרבי הרש"ב נ"ע אמר פעם שכשמעמידים פנס מתקבצים אלו שחפצים באור, כי אור ממשיך - אור מושך אליו.

"אם כן, מתוך הביקוש שעלה מן השטח וההבנה שאנו יכולים ונדרשים לתת מענה שיחבר קהל משמעותי חדש לבית כנסת, החלטנו לפתוח בית כנסת - בשלב זה לשבתות ולחגים - ולהשתמש לשם כך במבנה הגנים שימוש רב-תכליתי".

הכוח של ההתמדה

"כך, בשנים הראשונות, בית הכנסת שלנו פעל רק בימי שבת וחג, כאשר כל יום שישי היינו 'מקפלים' את הגן והופכים את המקום לבית כנסת, ובמוצאי שבת 'פורקים' את הכול ומחזירים את הגן לקדמותו, נקי ומצוחצח.

"זה לא היה קל. בימי שישי של חורף, זה היה אפילו מאוד מאוד קשה, שבת נכנסת לפני השעה ארבע, וכשכל שומר מצוות נורמלי רץ להתכונן לשבת, אני הייתי עסוק שעות בלטפל בבית כנסת, מקפל, פועל פיזית וסיזיפית, להעביר ארוניות, מגירות וצעצועים וכו', ולהפוך את המקום לבית כנסת מאיר, ובמוצאי

גני תקווה

26,000 תושבים

5 שלוחים

1 פוטון

3 כיתות גן

בתי כנסת חב"ד

מקווה טהרה

בית ספר שלהבות חב"ד

חגיגת סניף המרכז

קרוב לרבבת חסידי חב"ד ולומדי הרמב"ם היומי מכל החוגים גדשו ביום ט"ו בשבט את ההאנגר הענק של צאגו"ח שנבנה במרכז כפר חב"ד לרגל החגיגה המרגשת לציון סיום המחזור ה-45 בלימוד הרמב"ם היומי, בהתאם לתקנת הרבי, בשלושת מסלולי הלימוד - שלושה פרקים ליום, פרק אחד וספר המצוות לרמב"ם.

את שולחן הכבוד הענק שמוקם במרכז ההאנגר הענק פיארו מרנן ורבנן גדולי התורה והחסידות שליט"א; אדמו"רים, חברי בית דין רבני חב"ד בארה"ק, הרבנים הראשיים לישראל הגאון רבי קלמן בר שליט"א והראשון לציון הגאון רבי דוד יוסף שליט"א; רבני ערים ושכונות, ראשי ישיבות ומשפיעים, שולחי הרבי ומנהלי בתי חב"ד, שעשו מאמצים מיוחדים בכדי לבוא ולהשתתף במעמד נשגב זה, ובכדי להעניק בהשתתפותם עידוד וחיזוק ללומדים ולתקנה הקדושה, אליו מצטרפים מדי שנה בשנה אלפים רבים.

רשימה חלקית של גדולי התורה והחסידות שליט"א שפיארו את המעמד: כ"ק גאב"ד מאקאווא שליט"א; כ"ק האדמו"ר מאלכסנדר שליט"א; הגאון רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א; כ"ק האדמו"ר מפיטסבורג שליט"א; כ"ק האדמו"ר משומרי אמונים שליט"א; כ"ק האדמו"ר מביטשקוב שליט"א; כ"ק האדמו"ר מאהליון שליט"א; כ"ק האדמו"ר מקאליב שליט"א; הרה"צ רבי חיים מאיר הגר שליט"א, אב"ד ויז'ניץ; הגאון רבי יצחק אבוחצירא שליט"א.

צילומים: חיים ומענדי טוויטו. הפקה: צבעים הפקות

יגת הרבנות יום כזית

לעודד את כולם ללמוד את הרמב"ם היומי

הגאון רבי דוד יוסף

הראשון לציון והרב הראשי לישראל

היום הזה, הלומדים במסלול פרק אחד ליום מסיימים את מחזור הלימוד החמשה עשר, ואלה הלומדים במסלול שלושה פרקים ליום, מסיימים כעת 45 מחזורים. אשריהם ואשרי חלקם.

מיד לאחר שהרבי תיקן את לימוד הרמב"ם - אבי מורי זצ"ל מידי יום לאחר תפילת שחרית היה עומד בפני כל הציבור ולומד רמב"ם בעצמו!

בשנים הראשונות נשמעה טענה: מדוע דווקא רמב"ם? למה לא שולחן ערוך? בעקבות זאת אבא כתב מאמר ארוך מאוד

מלא ראיות בבקיאות גדולה, כדי להוכיח שהספר שהשולחן ערוך הכי מתבסס עליו - זה הרמב"ם.

אבא גם השתתף בעצמו כמה וכמה פעמים בסיום הרמב"ם, ובשנותיו האחרונות, כאשר קשה היה עליו לצאת בעצמו, קרא לי וביקש ממני: שלוחו של אדם כמותו, תלך בשמי ותעודד את כולם לקיים את התקנה ללמוד רמב"ם כל יום!

אם נתבונן בדרכו של הרבי נראה שהרבי תיקן תקנות רבות של קירוב, קירוב בדרך אהבה כשיטת חב"ד, אבל תקנת הרמב"ם שונה היא. זו תקנה שנועדה בשביל להוסיף ברוחניות בקומה התורנית של החסיד עצמו. כאומר, קירוב אהב"י זה חשוב במאד מאד, אבל צריך גם לזכור לדאוג לעצמך. כל אחד צריך ללמוד תורה, וכל אחד צריך ללמוד רמב"ם שיש בו את כל התורה כולה, גם טומאה וטהרה, גם קדשים, גם דברים שלא נוהגים בזמן הזה, וכשיבוא משיח בקרוב - כל מי שלמד רמב"ם ידע הלכות טומאה וטהרה, הדברים לא יהיו חדשים לו.

והנה, יש שני מסלולים בלימוד, מי שלומד פרק אחד תבוא עליו ברכה, אבל מי שלומד שלושה פרקים - צריך לדעת כי הזמן המוקדש ללימוד נדרש להיות פי שלושה משיעור זמן הלימוד המוקדש ללימוד פרק אחד. זו המטרה של מסלול שלושה פרקים, לא כדי שנדחוס מהר חומר, אלא שפשוט נשב ונלמד יותר זמן...

אני מברך את כולכם שתמשיכו לקיים את כל התקנות של הרבי, והרבי, שבמשך כל השנים היה רועה נאמן, גם עכשיו ימשיך ויהיה רועה נאמן של כולכם, של כולנו, של כלל ישראל! ונוכח בקרוב לגאולה שלימה, בביאת משיח צדקנו, אמן כן יהי רצון.

מרובים העושים את התורה

הגאון רבי יעקב מאיר שטרן,

אב"ד וראש בית הוראה "בשבילי דאורייתא"

נאספנו לשמוח בשמחת התורה בסיום יד החזקה של רבנו הרמב"ם. כתב המהרש"ל כותב ביש"ש בבא קמא (פרק ז סי' ל"ז) לגבי סיום מסכת: "סיום הספר נראה בעיני שהוא סעודת מצוה, וכן ראייה מפרק כל כתיבי שבת קי"ח ב' דאמר אביי תיתי לי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתא עבידנא יומא טבא לרבנן ... דאין לך שמחה יותר לפני הקב"ה אלא שמחה ברנה של תורה דאין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה".

ואם הדברים אמורים בשמחה של סיום מסכת אחת, כמה אנו צריכים לשמוח כשזוכים שאלפים ורבות מכלל ישראל מסיימים את כל הרמב"ם, ולכן הלשון המתאימה למעמד כביר זה היא שישו ושמחו בשמחת תורה, לשון כפולה ומכופלת, לא סתם שמחה אלא שישו ושמחו.

כותב הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה פרק ג' הלכה א': בשלושה כתרים נכתרו ישראל: כתר תורה, וכתר כהונה, וכתר מלכות. כתר כהונה - זכה בו אהרון, שנאמר והיתה לו ולזרעו אחריו ברית

כהונת עולם, כתר מלכות - זכה בו דויד, שנאמר זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי, כתר תורה - הרי הוא מונח ועומד ומוכן לכל, שנאמר מורשה קהילת יעקב, כל מי שירצה, יבוא וייטול. שמא תאמר שאותן הכתרים גדולים מכתר תורה? הרי הוא אומר בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק, בי שרים ישורו, הא למדת, שכתר התורה גדול מכתר כהונה וכתר מלכות.

כמדומני ניתן לומר כי כל יהודי שלומד רמב"ם בהבנה ומסיים את הרמב"ם, הוא בבחינת זוכה לכתר תורה, וזו הזכות הגדולה והעצומה של הרבי שכל מעשיו קידוש שם שמים וחיוזוק התורה והיהדות, כל הפרויקטים שלו לזכות כלל ישראל, וכל עניין שעושה זה עניין של זיכוי הרבים, וב"ה הדבר הזה נמשך ללא הפסקה.

כתוב בספר ויקרא: "ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבה ירדופו". שואל המדרש, וכי כך הוא החשבון? אם חמשה רודפים מאה - אזי מאה רודפים אלפיים, לא עשרת אלפים? אלא אין דומה המרובים העושים את התורה למעוטם העושים את התורה.

בזכות תקנת הרמב"ם שפשטה בכלל ישראל זוכים אנו לבחינת "מרובים העושים את התורה", וודאי שעל ידי זה נזכה לקיום ההבטחה בהמשך הפסוק ונפלו אויביכם לפניכם לחרב. יעזור הקב"ה שנזכה במהרה להתגלות אור משיח צדקנו, שיגלה עלינו ברחמים גדולים אמן.

יצאנו מחוזקים

הרב מנחם קעניג

מראשי ישיבת תות"ל לוד

לקראת נסיעת התלמידים למעמד הגדול והנפלא של סיום הרמב"ם המרכזי, חשבתי לעצמי שמצד הבחורים זה לא חסר להם, הם יכולים לעשות סיום בשיבה ואדרבה מבחינה איכותית יתכן וזה אף יהיה יותר מלא תוכן, ומבלי להיטלטל בדרכים, אבל מצד שני יש הוראה מהרבי לעשות את הסיום באופן של ברוב עם הדרת מלך, וגם חשבתי שהנוכחות של הבחורים תתרום לאירוע, כשיראו את רצינותם כיהא לתמימים, בני מלך. שיתפתי את הבחורים במחשבותי בנידון והבהרתי להם שאנחנו נסע לאירוע ואני מצפה מהם "לתת את הטון".

בפועל, האירוע היה מאוד מושקע והבחורים קיבלו המון, הייתה חשיפה לסוגים שונים ומגוונים של לומדים, שמענו שלוחים ועסקנים מספרים שמעולם לא פספסו רמב"ם! תארו לכם בחור ישיבה שכל עניינו תורה שומע מאדם שכבר שנים רבות מאז שסיים ישיבה והוא לא פספסו רמב"ם, איזה מסר והשפעה אדירה יש בדבר!

נקודה נוספת. הרבי אמר שלתקנת הרמב"ם שתי מטרות: מטרה אחת לימוד כל התורה כולה, והמטרה השנייה זה אחדות, שכל עם ישראל מתאחד סביב עניין אחד. עניין האחדות זה לא רק עניין שמיימי וסגולי, אלא הכוונה היא שכאשר שני אנשים ייפגשו יהיה להם נושא משותף לשוחח עליו - הרמב"ם היומי, ועצם הדיבור יחזק את האחדות. (ומעניין לציין שעל אדמו"ר האמצעי מובא בספר היום יום שהוא רצה שכאשר שני אברכים ייפגשו הם ישוחחו בעניין של יחודא עילאה וייחודא תתאה, והרבי רצה עניין דומה, שישוחחו ברמב"ם...)

וגם מהיבט זה יש משמעות אדירה לאירוע ה'סיום': כאשר יושבים כל כך הרבה סוגי אנשים וכולם עסוקים באותו עניין, בנושא משותף שזה רצון הרבי ללמוד רמב"ם, הרי עצם המעמד כבר פועל את עניין האחדות. יצאנו עם רווח נקי, מחוזקים, ואני סמוך ובטוח כי הדבר פעל גדולות ונצורות.

הסיפור המופלא של אלישע לווינשטיין הי"ד

ר' צבי לווינשטיין

קטונתי מלעמוד ולדבר על בני אלישע, אלישע היה מסור לעבודת ה' מגיל צעיר, מאז ילדותו נמשך למצוות, בבית הספר הוא ארגן בין החברים מיזם שנקרא "מצווה מן", שישחקו בהפסקות, כמו סופר מן, פרויקט של עשיית חסד ועזרה לזולת.

כאשר גדל, ראה את עבודת ה' כדרך חייו, והיה מתפלל לזכות לעבוד את ה' באמת. כל דבר שעשה היה עבודת ה': הלך לשיבה כדי להיות עובד ה', למד תורה כחלק מעבודת ה', הגן על ארצנו כחלק מעבודת ה'.

גם נישואיו ויציאתו לפרנס את משפחתו היו בעיניו חלק מעבודת ה' ולכן הוא עשה אותם, מה שלא היה בקטגוריה של עבודת ה' הוא לא היה עושה.

תוך כדי שעשה כל מה שעשה היה ירא שמים והקפיד ללמוד תורה כל יום. כשיצא מן הישיבה היה מקפיד ללמוד רמב"ם יומי כל יום, לקח אתו את הרמב"ם לשדה הקרב, והתמיד בלימוד עד היום האחרון שנפל בקרב. כלתנו מספרת שכאשר קיבלה את הבשורה המרה, אחת המחשבות הראשונות שהיו לה בראש אני מקווה שהוא הצליח ללמוד היום את הרמב"ם היומי.

הופצה תמונה שהוא יושב בכורסא בלב עזה ולומד רמב"ם. התמונה הזו, שראיתם לפני כמה דקות, צולמה כשעתיים לפני הקרב האחרון, הוא הספיק ללמוד רמב"ם יומי ולצאת להמשך עבודת ה' בהגנה על הארץ.

ללא ספק זכרו ונשמתו מכובדים על ידי מעמד וכינוס חשוב זה, וללא ספק הוא היה מאוד מתרגש לדעת שלומדים רמב"ם לזכרו.

ר' יעקב מזרחי

בקהילה שלנו בבאר שבע יש לימוד יומי, באופן אישי אף פעם לא הצלחתי להגיע לזה, אני מנהל מפעל בשדרות, שזה עיסוק שתופס אותי המון שעות ביום, ובפרט בשנתיים האחרונות זמן המלחמה הייתי טרוד ממש 24 שעות ביום, אבל כל הזמן הייתי בתחושה שאני תיכף מצטרף ללימוד היומי, רק אסיים עוד כמה דברים קטנים ואתחיל ללמוד, מתישהו זה יקרה.

יום אחד אני מקבל הודעה בקבוצה: מי מוכן להתחיל לימוד רמב"ם? הנה - אמרתי לעצמי - ההזדמנות שלך הגיעה, החלטתי בראש שבסדר אני מוכן, אבל אני כרגע באמצע עבודה, אסיים את היום ואתפנה להגיב. חזרתי לעבודה על המחשב ועדיין המסך של הקבוצה נשאר פתוח, לפתע אני רואה במסך תמונה של חייל עם רמב"ם, זה היה החייל אלישע לווינשטין הי"ד, והופיע גם הציטוט מאשתו שסיפרה שהוא לא פספסו רמב"ם, קישרתי את זה להודעה והבנתי שהבקשה הגיעה להמשיך את הלימוד של אלישע... כשהבנתי בזה, ידעתי: הנני חייב עכשיו להגיב בטרם יקדמני מישהו אחר.

מיד כתבתי לשליח הרב חיים הבר שאני מקבל על עצמי את הלימוד. הרב הבר כמובן שמח מאוד והעניק לי במתנה סט רמב"ם, השלמתי כמה פרקים שהיו חסרים, ומאז המשכתי ללמוד פרק רמב"ם ליום, וב"ה זכיתי להתמיד יום יום בלימוד...

ומעניין: בדקתי מה היה התאריך ביום שבו קיבלתי את ההודעה בקבוצה בנוגע ללימוד הרמב"ם כאמור, ומסתבר שהתאריך הוא ט"ו בשבט תשפ"ד... לפני שנתיים בדיוק! איזו השגחה פרטית!

האירוע המיוחד הוקדש לעילוי נשמת הרב הגאון רבי אברהם יצחק בן הרב נתן ע"ה, שיום היארצייט שלו חל בט"ו בשבט, המועד בו התקיים האירוע. בנו הרב אליהו שלוסברג למד משניות עם קהל הרבבה ואמר קדיש לעילוי נשמת אביו הדגול ע"ה.

תכלית חכמה - מעשים טובים

הגאון רבי מאיר אשכנזי

רב אב"ד כפר חב"ד

אחת המטרות בלימוד הרמב"ם היא לימוד כל התורה כולה. אדמו"ר הזקן בהלכות תלמוד תורה פסק שיש מצווה ללמוד את כל התורה, וזה חידוש שלא מצאנו לפניו. בשו"ע המחבר כתוב שאדם צריך ללמוד כל הזמן, אבל לא פסק שמחויב הוא להספיק ללמוד את כל התורה כולה.

אדמו"ר הזקן מוסיף מפרט: תרי"ג מצוות, מדרשים ואגדות חז"ל, וספרי קבלה; כאשר סדר הלימוד הוא זה: לימוד תרי"ג מצוות הלכות בטעמיהן זה העיקר, לאחר מכן יש ללמוד מדרשים אגדות וספרי קבלה, ולאחר מכן - להתעסק בפלפולה של תורה.

לפי זה מסביר אדמו"ר הזקן את המשנה 'בן שמונה עשרה לחופה', כי אסור לאדם לקחת על עצמו עול פרנסה טרם סיים ללמוד כל התורה, ולפי זה עולה כמין חומר: בן חמש שנים למקרא, בן עשר למשנה, בן חמש עשרה לתלמוד שזה פלפולה של תורה וזה נמשך חמש שנים, ומכיוון שעד שנולדים ילדים אין עול פרנסה, לכן יתחנן בגיל 18 וימשיך ללמוד עוד שנתיים עד שייוולד לו ילד ויצא לעסוק בפרנסה.

לפי זה עולה השאלה בנוגע לסדר הלימוד הנהוג בימינו, אשר בסדר הרגיל לומדים את ההלכות הנצרכות ומיד ממשיכים ללימוד גמרא בעיון שזה פלפולה של תורה, ומה עם העיקר - לפי אדה"ז - שזה תרי"ג מצוות בטעמיהן? והתשובה היא שאת זה אנו מקיימים בלימוד הרמב"ם, שבו לומדים את כל הלכות התורה.

ידוע הדיון האם תלמוד או עדיף או מעשה עדיף, ונפסק שבמצווה שאפשר לעשות ע"י אחרים תלמוד עדיף, אך במצווה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים מעשה עדיף. אם כן מדוע המשנה אומרת 'ותלמוד תורה כנגד כולם'? מבאר הרבי באגרות קודש, שכאשר אדם היה צריך לקיים מצווה שא"א לעשותה ע"י אחרים, ובמקום זה הוא ישב למד - אזי לא זו בלבד שחסר בקיום המצווה שלו, אלא גם לימוד התורה שלו אינו שלם, כי למרות שת"ת כנגד כולם, אבל תכלית חכמה תשובה ומעשים טובים.

לימוד הרמב"ם, הלכות הלכות, מזכיר לנו שתכלית חכמה מעשים טובים, וע"י קיום התקנה גם רואים בעיניים שהתורה ניתנה לעשות שלום בעולם, לחבר יהודים עם הקב"ה.

להוסיף בלימוד

הרב מנחם אלטהויז

רב בישיבת בדרך תמים קריית גת

זכיתי להשתתף במעמד הסיום מלא התוכן, ומה שבמיוחד תפס אותי היה הסיפור על החייל אלישע לווינשטרן הי"ד, כמה תקנת הרבי הייתה חשובה אצלו עד כדי כך שבעיצומה של פעילות מבצעית בלב עזוה הוא מנצל הפוגה קצרה כדי ללמוד רמב"ם. ואשתו מספרת שאחת השאלות הראשונות שעלו לה בראש כשקיבלה את הידיעה הייתה, האם הוא הספיק ללמוד רמב"ם.

עלתה לי מחשבה שאם הוא, שלא היה חסיד חב"ד מוצהר, לקח בצורה כה רצינית את הדברים, על אחת כמה וכמה שאנו חסידי חב"ד צריכים להתייחס ברצינות לתקנה.

באופן אישי קיבלתי על עצמי להוסיף באיכות בלימוד, וגם מבחינת לוח הזמנים - להקפיד ללמוד את הרמב"ם בזמן ולא לדחות.

כמו כן, החלטתי לעשות מהסיפור הזה 'רעש בישיבה'. למחרת שיתפתי את התלמידים בחוויות מהכינוס וסיפרתי להם בפירוט את הסיפור על החייל. ואכן ראיתי שהדבר גרם להתעוררות רבה. לאחר מכן, כאשר התפרסם הסרטון, הראיתי אותו לתלמידים ושוב דיברתי איתם בנושא, וב"ה זה השפיע מאוד, יש המון תלמידים שעלו על הגל והצטרפו ללימוד, וכעת רוב תלמידי הישיבה לומדים במסלול של שלושה פרקים ליום. אני זוקף זאת לזכות 'מעמד הסיום' המיוחד והמרומם. יישר כוח למארגנים.

ביד רמה

הגה"צ רבי חיים מאיר הגר

בנו של כ"ק האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א
ורב אב"ד קרית ויז'ניץ בבני ברק

הנני שליח של אבי למסור ברכתו לחגיגת סיום הרמב"ם שנלמד כפי תקנת הרבי מליובאוויטש ע"י רבבות ההולכים לאורו. אבי שליט"א אומר ברבים שכלל ישראל כולו חייב הרבה לרבי על כל הפעולות. אני חושב שעל העניין זה של לימוד התורה חייב עם ישראל הכרת הטוב מיוחדת, ולא רק הלומדים אלא גם אלה שלא זכו להצטרף, יש להם תועלת גדולה מהתעמולה שסביב הסיום, ואסביר מדוע:

יש דיון בספרים האם הרמב"ם ידע את הזוהר ותורת הנסתר או לא. הרבי אמר ששמע מהרבי הריי"צ בקבלה מרבי אחר רבי מהבעש"ט שהרמב"ם היה גדול בחכמה זו, אבל בזמנו לא הגיע העת לפרסם את תורת הסוד.

הבני יששכר כותב שבאמת לא היה לרמב"ם רבי שילמדו את תורת הנסתר, אלא שהיתה לו השתוקקות עצומה לעבודת ה' בפנימיות, ולא הסתפק בקיום המצוות אלא חיפש את האלוקות שבמצוות, והקב"ה בראותו כך - זיכהו לגלות לו עומק סודותיו.

ורואים שהרמב"ם הגיע יותר ויותר במדרגות האהבה, מכוח השתוקקותו

הוא הדבר אשר מתחולל בסיום הרמב"ם: בשעה שיהודי רואה את חברו מסיים את הרמב"ם מתעוררת בו קנאת סופרים והשתוקקות שילמד וידע, וזה הכוח של הרמב"ם עצמו שהגיע למדרגות גדולות בכוח השתוקקותו החזקה וכפי שכתב הבני יששכר, שבוודאי בכוח קדושתו ובכוח קדושת ספרו יוכל להכניס התעוררות ותשוקה בכל יהודי עד סוף כל הדורות. אין ספק שמעמד כזה הוא קירוב של הגאולה השלימה.

אבי שליט"א חוזר הרבה על דברי נכד הבעש"ט רבי משה חיים אפרים מסדילקוב זצ"ל בספרו "דגל מחנה אפרים" על הפסוק: "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", ומתרגם אונקלוס "בריש גלי". אומר ה"דגל מחנה אפרים" שבזה מרמז על קירוב הגאולה, שעל ידי מה יצאו מן הגלות? בריש גלי, בריש אותיות רשב"י, על ידי ספר הזוהר שכתב רשב"י יצאו מהגלות. וכפי הסיפור הידוע עם הבעש"ט שעלה להיכל המשיח ושאל אימתי קאתי מר והשיבו לכשיפוצו מעיינותיך חוצה, פנימיות התורה.

הרבי אמר שלימוד הרמב"ם זה הכנה לגאולה, שהרי הרמב"ם כותב דברים שהם בבחינת הלכתא למשיחא וכשלומדים את זה משתוקקים לגאולה. ואולי יש לומר, ובהמשך לדברי בעל ה"דגל מחנה אפרים", שהלשון בפסוק "יד רמה" רומזת גם על ספרו של הרמב"ם, יד החזקה, שעל ידי הלימוד בדברים שהם הלכתא למשיחא נזכה לצאת לגאולה שלימה.

יעזור השי"ת ונזכה כל הלומדים לברכות בגשמיות וברוחניות, ובכוח המשלח והמלמדים נבוא להשתוקקות חזקה לכלל ישראל ללימוד הרמב"ם להוציא זה מהכוח אל הפועל, רפואה שלימה לאבי שליט"א וכל הצריכים רפואה, ובמהרה נזכה לגאולה תיכף ומיד ממש למטה מעשרה טפחים.

גם השנה, כבכל שנה התקיים המעמד החגיגי בהשתתפות קהל רב של סיום מחזור הלימוד ה-45 בספר הרמב"ם, שנערך על ידי צאגו"ח ובית חב"ד טבריה בניהולו של הרב אריה לייב קרמר, כהוראת הרבי על ציונו של הרמב"ם בטבריה, בהשתתפות רבנים חשובים, ראשי ישיבות, שלוחים, אישי ציבור, אנ"ש והתמימים.

משם המשיכו המשתתפים, כשמצטרפים אליהם עוד מאות אברכים ובני ישיבות להשתתף במעמד חגיגת הסיום המפואר שהתקיים בהיכל 'יד שטרית' בטבריה.

המרכז מוזיאון
לקחת חלק במסורת נצורה של תורה ולחמורה

בסיום המחזור ה-45 בלימוד הרמב"ם
במסגרת הלימוד החיני של שלושה חרדים ליום, חסיד רבינו, וסיום המחזור ה-45 בלימוד חר"ד אחר ליום

מעמד הסיום יהיה אירוע ליד ציון הרמב"ם בעיריית טבריה ביום שישי, 17.05.2024, בשעה 18:30. המעמד יתקיים ביום שני, 18.05.2024, בשעה 18:30. המעמד יתקיים ביום שני, 19.05.2024, בשעה 18:30. על ציון הרמב"ם בטבריה

המרכז המוסלמי - המרכז החסידי ללימוד

שלושה חרדים ליום
1. לימוד חר"ד אחר ליום
2. לימוד חר"ד אחר ליום
3. לימוד חר"ד אחר ליום

יום שלישי, ט"ו שבט 5784
מתחיל המחזור ה-46 בלימוד הרמב"ם

המרכז המוסלמי - המרכז החסידי ללימוד

מקום: מרכז המוסלמי - המרכז החסידי ללימוד
רחוב: רחוב הרמב"ם, 10, טבריה
שעות: ימי חול: 08:00 - 18:00, ימי שבת: 08:00 - 14:00
טל: 04-644-1111, 04-644-1112
www.chabadisrael.co.il/rambam

"הדרן עלך - משנה תורה לרמב"ם - והדרן עלך"

אסתפק בשני הפירושים הראשונים, א) הדרן מל' הדר ויופי, בבחינת "הדר הוא לכל חסידיו", ב) הדרן מל' הידור - "מהדרין מן המהדרין".

"הדרן עלך":

"הדרן" - ההידור - קיום החגיגה ברמה של 'מהדרין מן המהדרין' - הפאר הגשמי והרוחני שהושקע במעמד המפואר והמרשים - "עלך" - כולו ואומר כבוד לרבינו הרמב"ם בסיום הלימוד בספרו "משנה תורה" ולרבינו הק' נשיא דורנו - מחולל התקנה הקדושה של לימוד הרמב"ם. וכידוע מענה קדשו של הרבי לגה"ח הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ) ע"ה, אודות סיום הרמב"ם: "בטח "מרעיש" ע"ד הרמב"ם (הסיום, מחזור הב' וכו') וככל שירעיש ויוסיף אין חשש כלל המתאים להוראת הרמב"ם שצ"ל "בדרך האמצעית", כי עדיין לא הגענו אפילו לשליש ולרביעי".

"והדרן עלך":

"הדרן" - היופי וההדר שבחגיגה המפוארת והמרוממת, הנאומים המלהיבים ללימוד הרמב"ם, מרנן ורבנן גדולי התורה והחסידות שליט"א שפיארו את החגיגה, השירה והזמירה - הכל בהידור הראוי, "עלך" - קרנו ובהקו עלינו, על כולנו, קהל האלפים שנאספו ובאו לחוג את ה"יומא טבא לרבנן", למילוי רצון קדשו ולנחת רוחו הטהורה של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו וחזקו את כולנו להגביר ולהרבות חיילים לתורה בתוספת הידור בלימוד הרמב"ם ובהפצת התקנה הקדושה בקרב המוני עם סגולה.

אלו הרגשות, התחושות שליוו בחגיגת הסיום ועדיין ממשיכים ללוות אותי גם בימים שאחרי...

האירוע העוצמתי, במלוא הדרו ותפארתו, עורר בלבבות כל הנוטלים בו חלק, את תחושת ה'אשרינו' שחסידים אנחנו, והאושר על 'מה טוב חלקנו' שזוכים אנו להיות מקושרים לרבי על ידי לימוד הרמב"ם ומה נעים גורלנו לזכות לסיים את הרמב"ם - בפעם הארבעים וחמשה.

ומחגיגת הסיום מחזור מ"ה - בגימטריה - גאולה, נזכה לקיום היעוד: "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", בגאולה האמיתית והשלימה.

הרב משה אריאל רוט

שליח הרבי ורב בשכונת נאות לון בבאר שבע

זכיתי להשתתף בכל חגיגות סיומי הרמב"ם, למן הסיום הראשון בחול המועד פסח ה'תשמ"ה - והפעם זכיתי יחד עם ילדי היקרים שיחיו להסתופף - בהאנגר המרשים והמפואר - עם קהל האלפים, אנ"ש חסידי חב"ד, תלמידי התמימים והמוני לומדי הרמב"ם שיחיו - שהתכנסו ובאו לחגיגה הגדולה והמפוארת, אשר כולה אומרת כבוד והדר של תורה, לנשר הגדול, רבינו משה בן מימון זי"ע, לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, מחולל ומייסד התקנה הקדושה ולרבבות מסיימי לימוד הרמב"ם.

"הדרן עלך" - לתיבת "הדרן" - ארבעה פירושים (כך מביא ומבאר כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע באגרות קדשו, ח"ד ע' ת"ק).

אגודת חסידי חב"ד
כל הלב לכל אחד

מיזם ענק לאנ"ש חסידי חב"ד בארץ הקודש

הזרחה אמנתנו

הכנה עוצמתית
לקראת יום הבהיר
י"א ניסן שנת ה-125

ההגרות

10 כרטיסי
טיסה לרבי

הגרלה שבועית
על 2 כרטיסי טיסה
דיווח שבועי

מה בתוכנית?

לימוד
מתורת הרבי

- לימוד משיחות הרבי לפורים ופסח
- לימוד יומי של 2 אגרות לפי נושאים
- הוספה במבצע תפילין

הצטרף עכשיו!

להצטרפות סרקן:

ניתן להירשם: באתר המיזם,
בעמדות נדרים פלוס - תורת אמנותנו
או אצל הנציג בקהילה.

לפרטים: 058-5806420

אבא לא היה יהודי שומר תורה ומצוות, אבל מאוד חיבב את הדלקת נר חנוכה. הייתה לו חנוכייה מכסף, וכל שנה היה עושה 'עסק' שלם מהדלקת נר חנוכה. גם השנה, בכוחותיו האחרונים, הדליק בכל יום נרות חנוכה. כשהגיע הנר החמישי, הכנו את החנוכייה, אבל אבא כבר שכב במיטה על ערש דווי. ואז הראיתי לו את הסרטון שאתה שלחת בקבוצה, מהדלקת הנרות של נר החמישי בבית הכנסת, שהתרחשה זה עתה. אבא, בכוחותיו האחרונים, כל כך התרגש ועיניו זלגו דמעות שהוא רואה הדלקת נר חנוכה, וכך השיב את נשמתו ליוצרה!".

כיפה של זהב

"אסיים בשני סיפורים מאפיינים.

"בתחילת המלחמה, גויסתי בצו 8 ליחידת איסוף החללים. ביום השני למלחמה קיבלתי טלפון בהול מאחת מהתושבות בעיר, עימה אנחנו מצויים בקשר, שבנה היה במסיבת הנובה והוא נעדר. מי שהיו איתו נרצחו ל"ע וגופתם זוהתה, אך הוא כאמור נעדר. קשה לתאר את הייסורים והכאב בשבת, כשאני נמצא במחנה שורה, זוהתה גופתו של בנם הי"ד, ליוונו את המשפחה בכל הדרך באהבה ומתוך השתתפות גדולה באבלן. לאחר מכן, אמרה לי אם המשפחה, כי ללא בית חב"ד לא היה בכוחה לעמוד ולעבור את מה שעברה. הם הנציחו את בנם הי"ד בפרויקט המחשבים בבית הספר שלהבות חב"ד בגני תקווה.

"סיפור נוסף. במסיבת הסידור שבית הספר מארגן, מוקרן סרטון של הילדים וכל ילד מספר על התפילה שלו, בדרך כלל ילדים מברכים את עצמם בכל מיני משאלות. ילד אחד אומר 'אני רוצה שתהיה לנו בריכה בבית', השני רוצה ש'סבא יהיה בריא', וכו'. לפתע הפתיע אחד הילדים, ממשפחה לא דתית, במשאלה: 'אני רוצה שתהיה לי כיפה מזהב'.

"המסיבה התקיימה ביום חמישי. ביום שישי נסענו אני ואשתי לכפר חב"ד לכמה סידורים. אמרתי לאשתי, בואי ניכנס ליודאיקה, נקנה לו כיפה מזהב. כל הילדים ביקשו בקשות כאלה גדולות, שהם מחכים שיתמלאו משמיים, את דברים שהם לא בידינו. את הבקשה של הילד הזה אנו יכולים להגשים. נכנסנו וקנינו כיפה יפה בצבע זהב. התקשרנו להורים וסיפרנו להם על ההפתעה שלנו... הם ירדו ביחד עם הילד וכשפתחנו בפניו את השקית והוצאנו את הכיפה המוזהבת - הילד פשוט פרץ בבכי! מרוב התרגשות. מאז הילד מגיע כל שבת לבית כנסת עם הכיפה המוזהבת". ■

"קהילת בית הכנסת צמחה, התבססה והתפתחה. וביקשנו מהרשות מקום לפתיחת בית כנסת, אחרי כמה וכמה פניות בנושא אפשרו לנו שימוש במקום זמני עד שנעבור למבנה קבע. ובמקום זמני זה הקמנו את בית הכנסת בית חב"ד במבנה יביל.

"מאז שנפתח בית הכנסת בית חב"ד ועד היום, במקום הנוכחי הגדול, בית הכנסת פועל בכל יום, שלוש פעמים ביום, תפילות (בנוסח חב"ד), ובו גם פועלת מסגרת קבלת קהל ומועדון המעשים הטובים. ושם גם התחלנו לארגן התנדבויות של חסד עם חבילות מזון לפני חגים עבור אנשים בקהילה הצריכים לכך, בעבודה יחד עם המחלקה לשירותים חברתיים בעירייה להעניק עזרה ככל האפשר.

"המבנה הזה של בית חב"ד, ברוך השם, הפך לנקודת אור גדולה מאוד ביישוב, המשרת קהל גדול - , לשיעורי תורה ולתפילות, להתוועדויות ושבתות, מקום שאפשר לקבל עצה ומילה טובה, מרכז לבדיקת מזוזות ותפילין וכו' וכו' באמת מקום שוקק חיים סביב לשעון.

"עם ההרחבה של הפעילות, אנחנו מבינים שחייבים להתקדם למבנה גדול וראוי יותר לבית חב"ד, בשכונה החדשה שנבנתה היה צריך לקום בית כנסת, ונערך מכרז ביחס למקום, התמודדנו עליו, ובסייעתא דשמיא זכינו. כידוע, כל דבר טוב כרוך בקשיים. קומץ מתנגדים הסית נגדנו וניסה לבטל את בניית בית הכנסת, אך בחסדי השם זכייתנו אושררה בבית המשפט. וב"ה שיותר ויותר אנשים רואים את הברכה ואת האור שהמקום הזה מביא לכולם. ואציין כי אחת מהמשפחות שהתנגדו והגיעו לדיונים בבית המשפט במטרה למנוע את הקמת בית הכנסת, זכו להביא את בנם לעלות לתורה בבית חב"ד..."

"בתקופת הקורונה נכנסו למבנה החדש ומאיר העיניים, וברוך השם היום, בערבי שבת יש מעל 200 מתפללים שלא לומר בחגים - בית הכנסת מלא לגמרי! בית חב"ד מקיים כ-100 טקסי בר מצווה בשנה בימי שני וחמישי, ומשרת את הציבור הרחב".

סיפורו של הנר החמישי

שתף אותנו ברגע מיוחד בשליחות שלך.

"יש לנו קבוצת וואטסאפ של הקהילה. בכל אחד מימי חנוכה, מתכבד מישהו אחר להדליק בבית הכנסת, הקפדתי להעלות לקבוצה סרטון מהמעמד של ההדלקה ושירת "הנרות הללו".

"יומיים אחרי חנוכה, אני נכנס לניחום אבלים לבית משפחת אחד מחברי הקהילה שנמצא בקבוצת וואטסאפ הקהילתית, שישב שבעה על פטירת אביו. מדובר ביהודי שלא מוגדר כ"שומר מצוות", אך מגיע מדי פעם בשבתות והוא חלק מהקהילה שלנו כאמור.

"הוא מספר לי: "אינך מבין מה עשית לי בזה ששלחת את הווידאו הזה של הדלקת הנרות. אבי נפטר בנר החמישי של חנוכה, בשעה חמש בערב.

השליח הוא לא רק נציג ארגון כלשהו שבא לבצע ג'וב מסוים לתקופה מסוימת ומחר מתחלף. אלא מדובר באדם שבא להיות פה, לתרום את עצמו, והוא לא עוזב גם אם יש קשיים

"מיט'ן גרעסטן שטויערם"

השלוחים בבתי הרפואה צריכים אותנו!

הרב לוי מנדלזון, מנהל אגף בתי הרפואה של צאגו"ח

אני זוכר היטב את הפורים ההוא, בו זכיתי להבין את ההוראה שהרבי חוזר אליה שוב ושוב בהתוועדויות שלקראת פורים, שנה אחר שנה.

הייתי אז תלמיד צעיר בישיבה בכפר חב"ד; יצאנו בהתרגשות ל"מבצע פורים" בבית הרפואה 'שיבא' בתל השומר. פעלנו שם תחת ניצוחו של חלוץ וראשון השלוחים בבתי הרפואה, הרב לוי גופין.

באחת המחלקות ניגשו אלינו שתי נשים, אף הן כבר לא צעירות, וביקשו שניכנס לקרוא את המגילה בחדרו של אביהן הקשיש. בחדר ראינו אדם מבוגר, תשוש, כמעט נבלע בתוך המיטה הלבנה והמנוכרת של בית הרפואה. הוא היה שרוי בחולשה נוראה, עיניו עצומות למחצה, ונראה היה שאין בגופו הדל אפילו טיפת כוח. אבל כאשר פצחנו בניגון פורים שמח ותוסס, קרה הפלא. אותו קשיש, שרק דקות לפני כן היה מרותק למיטתו באפיסת כוחות מוחלטת, פקח את עיניו לרווחה. זיק של אור ניצת בהן. הוא התרומם קמעה, והחל למחוא כפיים לפי קצב הניגון. יכולנו לראות שם, בחוש ממש, כיצד עצם ההגעה שלנו משנה את התמונה כולה. השמחה שהבאנו אליו לא רק העלתה חיוך נדיר על שפתיו, אלא פשוטו כמשמעו - הפיחה בו כוחות חדשים, חיות וחיים. ראינו בעיניי איך שמחת פורים מנצחת את החולי.

בימים אלו, לקראת החג, כל חסיד מתכונן כראוי מבחינה רוחנית. אנו יושבים ולומדים את השיחות, קוראים בשקיקה ומאזינים שוב ושוב להקלטות מתוך ההתוועדויות של הרבי. כחוט השני חוזרת ההוראה: לשמח. להביא את השמחה לאלו שהיא לא באה להם בקלות.

הרבי תובע מאיתנו לא להסתפק בחגיגות בתוך בתי הכנסת שלנו, ובשמחה בבית הפרטי שבימי פורים היא טבעית ומתבקשת, אלא לצאת החוצה. ההדגשה היא ברורה: פשוט להביא את שמחת החג, ודווקא לאותם מקומות שבהם היא חסרה יותר מכל - כאשר בית רפואה הוא הדוגמה העיקרית ביותר לכך.

הכלל הוא פשוט: דווקא במקום שבו קשה כל כך לשמוח, שם נדרשת השמחה יותר מכל, ושם השפעתה גדולה ועוצמתית לאין שיעור.

"על של פועל באנו" - המעשה הוא העיקר. כיום, פועלים על ידי צעירי חב"ד במסגרת "לב חב"ד" שלושים וארבעה שלוחים מסורים בבתי הרפואה ברחבי הארץ. הם פועלים יומם וליל במרץ ובהצלחה רבה, ולקראת יום הפורים - הם זקוקים לכולנו. זהו הזמן של כל אחד מאיתנו להתעורר, לתאם, ולבדוק באופן מעשי כיצד אנו מצטרפים למבצע הפורים הגדול של הרבי. לוודא שאנו מביאים את שמחת הפורים המאירה והמרפאת לכל יהודי, בכל מצב, ללא שום יוצא מן הכלל.

גם השנה יחלקו שלוחי הרבי, מנהלי בתי חב"ד, כחצי מיליון משלוחי מנות, המכילים מגוון מיני מתיקה ועלון הסברה לפורים. במטרה לקיים את רצונו של הרבי להגיע במהלך הפורים למספר רב ככל האפשר של אזרחים וחיילים ולהביא אליהם את שמחת היום ומצוותיו, אלפי חסידי חב"ד יחד עם השלוחים יצאו במהלך חג הפורים לבסיסי צה"ל, לתחנות המשטרה, למוקדי מכבי האש וכוחות ההצלה, למרכזים הרפואיים, לבתי-האבות, ולמרכזי התעסוקה והמסחר. בדרך זו יזוכו המוני יהודים במצוות היום.

בצאגו"ח קוראים לכל אחד מאנ"ש להצטרף לקיום רצונו של הרבי ולהשתתף ב"מבצע פורים" בכל המרץ. ניתן להתנדב לסייע בקריאת מגילה בבתי חב"ד, וכל אחד ואחת יכולים להפיץ את הפרסומים הקוראים לציבור הרחב לקיים את מצוות הפורים באתר חב"ד ישראל. לקבלת הפרסומים המוכנים סרקו את הברקוד:

"לארגן מבצע פורים כדייקנות ובזריזות, ושיהיה בכל הארץ און מיטן גרעסטן שטורעם"

(הוראת הרבי לצאגו"ח לקראת פורים תשל"ג)

"קודקוד" של שמחה

"בדרך לשמח חיילים בפורים, רכב המחבלים פתח באש לעברנו בצומת תרקומיה. כדור חדר לצווארו של אחי, שלבש תחפושת של סגן-אלוף. בזמן שאני מדמם ברכב קליע מילימטרים מהעורק הראשי, הטעות בזיהוי הקפיצה מסוק חילוץ - והולידה הבטחה ששינתה את חיי" • הרב מנחם אופן, מנהל אגף כוחות הביטחון בצאגו"ח בטור מיוחד לקראת פורים תשפ"ו

להתחפש, ולבסוף עלה בדעתי רעיון: קניתי בחנות ייעודית שמכרה ביגוד צבאי, מדים של סגן-אלוף.

כשיצאנו לדרך, לבשתי את המכנסיים בלבד, ואת חולצת המדים תליתי על קולב ברכב. אולם במהלך הנסיעה, אחי שמוליק שנסע איתי, חש בקור והחליט ללבוש את החולצה בעצמו. אמרתי לו תוך כדי נסיעה שאם ימשיך להיות לו קר כשנגיע לבסיס הוא מוזמן להישאר איתה, אף על פי שכך התחפושת שלי כבר לא תהיה מושלמת. בדיעבד, הסתבר שהייתה בכך השגחה פרטית מיוחדת במינה.

כשהתקרבו לצומת תרקומיה, הבחנו ברכב שחנה חלקית על השול. הנהג שלנו, הרב יורם שרעבי עליו השלום, זיהה את הרכב, ירד לנתיב הנגדי, ביצע עקיפה ואיכשהו הצליח להשלים אותה. מיד לאחר מכן, הרכב שעקפנו הדליק אורות גבוהים. התברר שזהו רכב של מחבלים. ברגע שזיהו

כחור ישיבה, אחד התחביבים המרכזיים שלי היה צפייה בווידאו של הרבי. בלילות שישי ובמוצאי שבת היינו יושבים במשך שעות וצופים במראות קודש מהתוועדויות הרבי.

מגנא ומצלא

באחת ההתוועדויות שראיתי אז, הרבי דיבר על מעלתם של חיילי צה"ל. הוא הסביר זאת באמצעות משל על עשיר ועני: למרות כל החסד שהעשיר עושה עם העני, ישנה מעלה יתרה דווקא בחסד שהעני עושה עם העשיר - בכך שהוא מזכה אותו במצוות צדקה. הרבי הסביר שאותו העיקרון חל גם על היחס שבין לומדי התורה לחיילים.

הגמרא אומרת שהתורה "מגנא ומצלא". במובן זה, לומדי התורה הם אלו שעושים חסד עם ישראל, שכן בעצם ישיבתם ולימודם הם מביאים שמירה רוחנית. עם זאת, קיימת מעלה מיוחדת ויתרה בחיילי צה"ל; הם אלו שמוסרים את נפשם כפשוטו בגבולות ובשטח כדי להגן על ארץ ישראל יעל עם ישראל, ובכך מאפשרים בפועל את מימושה של אותה הגנה והצלה.

הדברים הללו תפסו אותי מאוד. בעקבותיהם, החלטתי שבמקום לצאת ל"מבצעים" במדרחוב בן יהודה או במרכזי קניות, אתחיל להקדיש את זמני לחיילים. וכך היה: מדי יום שישי יצאנו לפעילות בקרב החיילים המשרתים בדרום הר חברון.

הקליע עבר מצד לצד

זמן לא רב לאחר שהתחלנו בפעילות הגיע חג הפורים. החלטנו "להתלבש" על חטיבה 51 כולה, ולערוך שם מסיבת פורים גדולה, שכללה קריאת מגילה ופעילויות נוספות יחד עם כל החיילים. התלבטתי למה כדאי

"המשלוח מנות לחיילים הוא בשם
כ"ק אדמו"ר שליט"א, והשלוחים
המעבירים את משלוח המנות הם
שלוחי כ"ק אדמו"ר שליט"א"

(ממכתב מזכירות הרבי י"ב אדר תשל"ב לצאגו"ח)

"בנועם קבלתי מכתבו בו כותב על
דבר ביקור אנשי חב"ד במסגרת
"מבצע פורים" והתרשמותו שלו ושל
חיילי צה"ל במילואים אשר בפלוגה
שלו. והנני מודה לו בעד שימת לבו
לכתוב לי מזה, מה שגרם לי קורת
רוח מיוחדת כמוכן"

(לקו"ש חי"ט עמ' 503)

"היות שפורים חל בשנה זו ביום ג'
בהשגחה-פרטית - בוודאי שיש כאן
הדגשה בעניין ד'טוב לבריות' ממה
ש'טוב למקום', שלכן העניין המיוחד
לבריות - [מבצעים עם] חיילים
- שיעשו ביותר גישמאק [=חיות
ועריבות] ויותר מרץ".

לא שוכחים את גיבורי צה"ל ומשפחותיהם

פעילות מרגשת תיערך גם בקרב אלמנות צה"ל (ל"ע).
למעלה משלושת אלפים אלמנות צה"ל יזכו בפורים
הקרוב לביקור מיוחד של שלוחי הרבי אשר יעניקו לכל
משפחה מארז נאה של משלוח-מנות. פעילות דומה
תקיים גם בקרב אלפי משפחות נפגעות טרור, כל זאת
כחלק מפעילות מחלקת 'צעירי חב"ד' למען נפגעי הטרור'
בניהולו הרב מנחם קוטנר.

המינים בסוכות, מארגי חנוכה בחנוכה, ומצות בפסח), ואנו
פועלים כל השלוחים הפזורים ברחבי הארץ כדי לארגן את
הביקורת במנות, בבסיסים ובמוצבים בשטח.

אנו נמצאים כעת בישורת האחרונה לקראת הפקת מצבע
פורים בצורה עוצמתית בקרב כוחות הביטחון, וקוראים לאנ"ש
להצטרף ולהיות כוח עזר לשלוחים בכל אתר ואתר תוך תיאום
איתם. השתתפות אנ"ש חשובה ביותר ומשמשת כמכפיל
כוח. ■

שמדובר ברכב של יהודים (שכן הרכב שלנו היה מעוטר כולו
בשלטי פורים), הם פתחו לעברנו באש.

בתחילה חשבנו שמדובר במטח אבנים או בבקבוק תבערה, אך
אז ראיתי שאחי, שישב מאחוריי ולבש את חולצת הסגן-אלוף,
חטף את הקליע הראשון. הקליע עבר מצד לצד בצווארו והוא
נפצע באורח אנוש. גם אני נפצעתי קשה: קליע פגע בכתפי,
חדר לצוואר ונעצר מילימטרים ספורים מהעורק הראשי
המוביל למוח. הרגשתי כאבי תופת וקשיי נשימה כבדים.
באותם רגעים קריטיים, פניתי לקדוש ברוך הוא ואמרתי: "אם
אצא מזה בחיים, במיוחד לאור העובדה שאנו נמצאים בדרך
לשליחות של הרבי, אקדיש את כל חיי לשליחות בקרב חיילי
צה"ל".

בינתיים, הנהג לא איבד את עשתונותו והמשיך בנסיעה
מהירה קדימה, עד שהגענו למוצב הצבאי במחסום תרקומיה.
מיד עם הגעתנו, תפסו אותי שלושה לוחמים, הכניסו אותי
לתוך הבסיס והחלו לטפל בי. התחננתי בפניהם: "עזבו אותי,
לכו לאחי וטפלו בו!". "אל תדאג", הם השיבו, "מטפלים בו",
והמשיכו לטפל בי. תוך כדי הטיפול, שמעתי את החיילים
מדברים ביניהם בלחש ואומרים: "קודקוד (סגן-אלוף, מפקד
הגדוד) נפצע אנוש". בשל כך, הם הקפיצו מיד מסוק חילוץ.
מסוק זה, יחד עם ניתוח שטח מסוכן בשם 'פיום תיבת הקול'
(קונוטומיה) שביצע בו פרמדיק מהישוב היהודי בחברון
שהוזעק למקום - היו שני הדברים שהצילו את חייו של אחי.

כך, מתוך אותם רגעים קשים, הגעתי לשליחותי בצה"ל.
כיום, בסייעתא דשמיא, אני מקיים את ההבטחה שהבטחתי אז,
ומנהל את האגף לפעילות בכוחות הביטחון בצאגו"ח.

מכפילים את הכוח

בהתאם להוראת הרבי, מזה 58 שנים הפעילות של אגף כוחות
הביטחון בצאגו"ח עם החיילים, אנשי המשטרה ושאר כוחות
הביטחון משתרעת על פני כל השנה כולה, וכמובן שלקראת
חגים הפעילות היא כפולה ומכפולת.

אנו נתונים לשלוחים במימון מלא את מארז משלוחי המנות
היפה - מאות אלפי משלוחי מנות לחיילים (וכך גם ארבעת

פרוייקט
מיזם

קריאה ללא הפסקה

השלוחים ברחבי הארץ מפעילים לאורך הלילה והיום של חג פורים מיזם מדהים - המזכה מאות אלפים בקיום מצוות קריאת מגילה: מוקדים לקריאת מגילה ללא הפסקה, מסביב לשעון, הניצבים במרכזי הערים והשכונות השונות • שלוחים מספרים על המיזם המיוחד

ומשלוח מנות, והרבה שמחה. באותה הזדמנות אנחנו גם מציבים דוכן הנחת תפילין ורבים שמגיעים לשמוע את המגילה ממשיכים כמצווה גוררת מצווה להניח גם תפילין, לקיים מה שנאמר "ויקר - אלו תפילין שבראש".

העוצמה במיזם הזה היא שהדבר גם מהווה הזדמנות נפלאה להכיר אנשים חדשים וליצור קשרים מבורכים. למשל, אחד מהמקורבים הכי גדולים שלנו שפוקד את בית חב"ד בקביעות הוא ומשפחתו, הגיע פעם ראשונה לשמיעת מגילה ומשם הקשר הלך והתפתח.

גדילה בלתי פוסקת

הרב ישראל לאופר,
שליח ברובע י"ב באשדוד

יצאנו לשליחות בתשע"ח ומייד באותה שנה הפעלנו את המיזם של קריאת מגילה סביב השעון. בשנה הראשונה זה נעשה בצורה יחסית חפוזת, לקחנו סוכה עטפנו אותה בשמשונית, וזה היה המקום ששימש כבית הקריאה. פרסמנו בעיר והתחלנו לקרוא. ב"ה ההיענות הייתה מרשימה והסוכה הייתה מלאה עד אפס מקום בכל קריאה.

שנה הבאה הבנו שאנחנו צריכים להתרחב, שכרנו אפוא אוהל של שתי מטרים על שמונה, העמדנו אותו בפארק הסמוך, ולמרבה הברכה גם הוא היה מלא עד אפס מקום. המשכנו לקרוא באוהל הזה כמה שנים, ובשנה האחרונה כבר הגדלנו את האוהל לגודל של ארבע על שמונה, וגם הוא התמלא עד אפס מקום, עד כדי כך שאנשים רבים ישבו בחוץ.

כיום כבר יש שני מוקדים נוספים באזור, של קריאה ללא הפסקה, אחד בשכונה שלנו שמופעל ע"י בית כנסת חב"ד לדוברי צרפתית, ומוקד נוסף ברובע י"א שמופעל על ידי גיסי הרב לוי בוטמן. כמות המשתתפים משתנה לפי השעות, יש עמוסות פחות ויש עמוסות יותר, בין שבעים למאה איש בכל קריאה.

משנה לשנה דבר המיזם הולך ומתפרסם. אם בשנים הראשונות היינו צריכים לפרסם באופן יזום משמעותי - היום כבר אין כל כך צורך בכך. אנשים יודעים ורואים את זה כחלק מהמסורת, אנחנו קוראים לאוהל 'אוהל מצוות הפורים', בנוסף לקריאת המגילה יש שם אפשרות לקיים גם את שאר מצוות היום, מתנות לאביונים

בצוהריים קריאה כל חצי שעה, ומאז עד חמש בערב קריאה מדי שעה. בקריאות של היום משתתפים בערך שבע מאות איש.

מדי שנה אני מקבל טלפון מאנשים שנתקעו באזור ונזכרו ברגע האחרון שהם צריכים לשמוע מגילה, והם קופצים לאוהל שלנו לשמוע.

חוץ מקריאת המגילה אנחנו גם מחלקים לכולם משלוחי מנות, וגם מי שעובר ליד האוהל זוכה לקבל, ויש הרבה 'לחיים' ומוזיקה שמחה.

השנה בעז"ה נעשה 'כפליים לתושייה', קריאת מגילה בשני מוקדים, גם באוהל במקביל להפנינג, וגם בבית חב"ד. אנחנו מביאים בחורים שיעזרו לנו עם כל הפעילות, כל בית בשכונה שלנו - 2500 בתי אב - יקבל בעז"ה ליד הדלת משלוח מנות עם פלאיר על כל הפעילות וזמני קריאת המגילה. אי אפשר יהיה לפספס.

הלבבות מתעוררים הרב יוסף חיים רוזנבלט

שליח הרבי לגליל התחתון
ורבה של המועצה האזורית גליל תחתון

לפני עשרים שנה ראינו פרסומים על מיזם קריאה ללא הפסקה, שמענו שבבתי חב"ד אחרים זה מאוד מצליח והחלטנו לנסות גם. אכן ב"ה אנחנו רואים הצלחה גדולה, וגם יש לזה אהדה גדולה מהציבור. זה ממש רעיון מתבקש כי יש אנשים שלא יבואו לבית כנסת לשמוע מגילה, אבל ברגע שזה מגיע בצורה כזו נגישה הם דווקא שמחים להרגיש חלק מהמסורת.

עיקר האפקט של המיזם הוא ביום. בלילה יש לאנשים יותר פניות אז לפעמים לא אכפת להם לצאת לבית הכנסת, אבל ביום יותר טרודים בעבודה ובשאר העיסוקים, אז מי שביום רגיל לא מתפלל שחרית בבית כנסת אין לו סיבה לשנות את סדר היום שלו בשביל מגילה, לכן כשיודעים שיש שעה מסוימת שנוחה להם הם מכוונים את עצמם לאותה שעה הספציפית ומגיעים לשמוע את המגילה.

התגובות שאנחנו מקבלים מאנשים מחממות לב, ומלמדות על הצימאון והרצון. רק צריך להנגיש, והלבבות מתעוררים.

"עסקה משתלמת"

הרב רפאל לויוב
שליח בשכונת האגמים, נתניה

הסיפור של 'קריאת המגילה' בשכונת אגמים בנתניה מתחיל לפני אחת עשרה שנה. בליל פורים עשינו הפנינג גדול, הבאנו מתנפחים לכמה שעות, וליד ההפנינג העמדנו אוהל עם קיבולת של חמישים איש לקריאת מגילה. משפחות הגיעו להפנינג, המבוגרים השאירו את הילדים לשחק במתנפחים והלכו לשמוע מגילה. עשינו כמה קריאות, ושוב ושוב בכל קריאה האוהל התמלא עד אפס מקום. זו הייתה 'עסקה משתלמת' לכולם: הילדים נהנו מהמשחקים והמבוגרים נהנו מהחוויה העוצמתית של קריאה במגילה.

לאור ההצלחה ב"ה החלטנו שנעשה את זה כל שנה. ובאמת המשכנו לקיים את ההפנינג בשנים הבאות בהצלחה גדולה. בחלוף עוד כמה שנים, החלטנו להמשיך את האירוע גם ליום. קיווינו שתהיה היענות, ואכן ב"ה גם לאירוע ביום הייתה היענות רבה.

כיום, עשינו סדר שיש בכל חצי שעה קריאת מגילה, והלב מתרונן לראות ששוב ושוב האוהל התמלא. בקריאות הראשונות יש בכל קריאה קרוב למאה וחמישים איש, ככל שעוברות השעות כמובן מספר האנשים פוחת כאשר בסך הכול משתתפים בקריאת המגילה בלילה כאלף איש. בשעות היום, בשים לכך שעבור אנשים רבים זהו יום עבודה רגיל, אנחנו עושים מהבוקר עד השעה אחת

"עד כדי כך הדבר חדר ב'עצמות' של תלמידי הישיבה, שאחד מבוגרי הישיבה המתגורר כיום בצפת, ר' דני דרוקר שמגיע בכל שנה למבצע פורים כאן בתל אביב. "איך אני יודע שהגיע ראש חודש אדר? - אומר הרב ביר - כשאני רואה את דני מגיע ומתחיל לתלות שלטים בישיבה על חשיבות היצאה למבצעים. על הביצוע בפועל אחראי את"ה בישיבה, אבל דני הוא הרוח החיה".

עיריית תל אביב עוזרת למיזם ואף נוטלת חסות במובן מסוים. כך באתר של העירייה מתפרסמים מועדי הקריאה של חב"ד תל אביב לרווחת תושבים, והעירייה גם נוטלת על עצמה חלק מהמימון.

לסיום מבקש הרב שמרלינג להוסיף כי "הישיבה עברה לאחרונה טלטלה לא פשוטה לאחר פטירתו הפתאומית של האחד והמייוחד שבבוגריו ר' איתן עברון ז"ל. איתן למד בישיבה לפני כעשרים שנה וכולם זוכרים אותו לטובה, בהמשך בנה את ביתו בסמיכות לישיבה והיה לאחד מבני הקהילה התוססים והפעילים. השנה אנחנו נמנף את הכאב להוספה בפעילות לעילוי נשמתו, והקב"ה הרופא לשבורי לב יאמר לצרותנו די וישלח את משיח צדקנו".

"חדר בעצמות"

הרב מאיר אריה שמרלינג

שליח וראש ישיבת חזון אליהו

הרב יצחק ביר

מנהל אגף הפעילות בבית חב"ד המרכזי, תל אביב

ב"ה, מזה מעל לעשרים שנה אנו מפעילים מוקדים מיוחדים של קריאת מגילה בלב הפועם של ההוויה התל אביבית - בשלושה מהמוקדים המרכזיים ביותר במרכזה - בכיכר הבימה, בכיכר דיזנגוף, ובכניסה המרכזית של דיזנגוף סנטר, קינג גורג' פינת דיזנגוף.

בכיכרות אנחנו בונים אוהל ענק ומציבים רמקולים, ובכל 45 דקות מתקיימת קריאה (הקריאה אורכת כמחצית השעה, ומיד לאחריה הכרוז קורא כי בעוד רבע שעה תתחיל קריאה נוספת). בלילה אנחנו מפעילים את המוקד עד חצות, וביום עד השקיעה. בסך הכל אלפי יהודים זוכים לשמוע קריאת מגילה בזכות מוקדים אלו, וגם לקיים את שאר מצוות היום, וכן להניח תפילין.

הכל התחיל, כפי שמספר הרב ביר, בשנת תשס"ד, בהיותי שליח בישיבת חזון אליהו ויחד עם עמיתי השלוחים קיבלנו על עצמנו לצאת לרחובה של עיר ולקרוא מגילה. באותה שנה בכיכר דיזנגוף עמדה סככה שהוקמה מטעם העירייה, במטרה להחזיר את קצב החיים הנורמלי למקום בעקבות הפיגועים ל"ע שהתרחשו באותה תקופה. תחת הסככה היה נערך שוק עתיקות פעמיים בשבוע. פנינו אל הגורם שהיה אחראי על הסככה מטעם העירייה וביקשנו את אישורו לקיים במקום קריאת מגילה, וקיבלנו הסכמה. ביום הפורים הגענו למקום, קישטנו את הסככה בשלטים פרי ידנו והצענו לאנשים להיכנס לשמוע מגילה. שנה לאחר מכן כבר הגענו למודי ניסיון, בנינו סוכה ושם ערכנו את הקריאה, ובשנה השלישית התמסדנו כראוי. שכרנו אוהל מכובד, ומאז המיום המשיך להתפתח עד שהגיע למימדים הנוכחיים.

"מה שמאוד יפה אצלנו", מוסיף הרב שמרלינג, "היא העובדה שבחורי הישיבה בעצמם מפעילים את המוקדים. הבחורים, שחלקם נחשפו רק לא מזמן לעולם היהדות, מנגישים עתה את היהדות לחבריהם. לכן בפורים אנחנו מתפללים שחרית מוקדם, כדי שמיד אחר כך הבחורים יוכלו לצאת למבצעים. הרבה מהבחורים שהיו פעילים בשנים עברו במוקד, כבר התחתנו ובנו בתים, והיום הם גרים בסמיכות לישיבה. ובפורים גם הנשואים לא מוותרים, וכל קהילת חזון אליהו כאיש אחד יוצאת לפעילות.

אנשי מעשה

רגעים מפעילות אנ"ש במבצעים

הרב אוריאל דונל, כפר חב"ד

מורה M.ed בחינוך המיוחד ומאבחן

לחזור שיחות של הרבי ודברי חסידות, בהתכנסויות המשפחתיות, המצומצמות והמורחבות.

◀ **הרבי** נשיא ישראל. הרועה הנאמן. אני כותב לרבי לעיתים קרובות יחסית, בבקשות אישיות בנושאים שונים, ורואה, ברוך השם, איך ברכתיו הק' מלוות אותנו על כל צעד ושעל. אחרי חתונתנו הייתה תקופה שחיכינו לפרי בטן, וזה לא הגיע. כתבתי לרבי, והתשובה שקיבלתי הייתה "בדיקת תפילין ומזוזות. אזעה צ", ואכן בבדיקה מדוקדקת גילה הסופר נקב מסוים הפוסל את התפילין דרכינו תם. וברוך השם, לאחר תיקון הדבר, זכינו לחבוק בת, שהרבי הרעיף עליה את ברכתיו הק' במכתב!

◀ **קהילה** הקהילה הנפלאה ב'שיכונים' בכפר חב"ד. **אווירה חסידית מיוחדת**, בתפילות ובשיעורים בבית הכנסת, בלימוד ובחברותות וכן התוועדות באהבת רעים.

◀ **מסר לאנ"ש** צריכים את אנ"ש במבצעים. ידוע לי כי גם במקום אליו אני נוסע למבצע תפילין, בשוק הכרמל, יש צורך בעוד אנ"ש שישתתפו. נכון, יום שישי זה מאתגר, אבל זה אפשרי, ובעיקר - **צריכים אותנו**. כולנו חיילי הרבי, ועלינו פשוט לבצע את מה שנדרש מאיתנו.

ידוע הסיפור שפעם הגיע חסיד עשיר אל אדמו"ר הזקן והתאונן במר נפשו על הפסדים שספג: "אני צריך את הכסף בשביל זה... ובשביל זה... ובשביל זה..." השיב לו הרבי: "אתה כל הזמן אומר מה אתה צריך. אבל האם חשבת פעם בשביל מה צריך אותך?..."

זה המסר שלעניות דעתי אנו צריכים לקחת לעצמנו. לשאול את עצמנו: אנחנו צריכים דברים, מבקשים דברים, כותבים לרבי וכו'; והקב"ה משפיע עלינו מידו המלאה הפתוחה והרחבה; אבל צריך גם לחשוב בשביל מה צריכים אותי. מה אני **תורם למערכה**, במלחמת ההגנה והתנופה, להביא את המשיח.

שאלתי אותו: מה? חיפשת תמונה שלי אצל הרבי? 'לא', הוא עונה, 'פתחתי סתם וזה מה שיצא'. השתוממתי שהוא הצליח לזהות אותי כבחור בן 17, לפני כל כך הרבה שנים. עבורי זה היה מסור: **הנה אתה כותב לרבי, ומקבל ממנו אות וברכה**.

◀ **משפחה** אני אסיר תודה לבורא עולם על כל רגע ורגע בחיי, במיוחד מאז שזכיתי לעלות ארצה, לבנות בית בישראל, לחנך את ילדיי/תלמידיי לחיים שיש בהם אהבת תורה ויראת שמיים, מתוך התקשרות לרבי.

◀ **השבעה** במציאות של היום במיוחד, הפרט והכלל זקוקים לעידוד והעצמה. וחלק מזה הוא הארת פנים. ביום יום, בעבודה שלי עם הנערים המיוחדים, אני משתדל לשמח אותם וראשית כל לחייך אליהם. תמיד ולהיות קשוב לצרכיהם הרגשיים. אומרים בשם הבעש"ט **שהחיזוק הכי גדול שאפשר להעניק למישהו זה החיוך!** בנוסף, אני תורם מניסיוני לפונים בעצה והדרכה בנושאים לימודיים/חינוכיים.

◀ **מבצעים במשפחה** חלק בלתי נפרד מהבית. **כל סדר היום לקראת שבת מתוכנן כך שיהיה ניתן לצאת למבצעים** למספר שעות ביום שישי מבלי לפגוע בהכנות לשבת. מלבד זאת משתדלים

◀ **קביעת עיתים** משתדל להקדיש מספר דקות לפחות כל בוקר, לפני התפילה, ללימוד קטע מ"הפרשה החסידית", כך שבכל שבוע בע"ה **מסיים לפחות מאמר אחד מ"תורה אור" או "לקוטי תורה"**. מזה שנים רבות משתדל שלא להחמיץ את השיעור היומי הנפלא בגמרא בבית הכנסת "נחום יצחק" בכפר חב"ד. לפעמים אני ערני ורענן יותר, ולפעמים פחות, אבל על הקביעות חשוב לשמור.

◀ **מבצעים** קודם כל אני עושה "מבצעים" בהוראת ילדים ונערים עם צרכים מיוחדים. וזה בא לביטוי בעניינים שאינני מחויב לבצע על פי 'דרישות העבודה'. למשל, לשבת לשיחה אישית עם בחור כי פשוט הוא זקוק לזה, **להעניק תשומת לב ועזרה מעבר למה שנדרש מתוקף התפקיד**.

מעבר לכך, בכל יום שישי נוסע למבצע תפילין בשוק הכרמל בת"א בארגונו המסור של הרב משה פליישמן. **ככל פעם מרגש אותי מחדש לחוות איך "עם ישראל חי"**. הרצון של האנשים להניח תפילין, ההתלהבות עמה חלקם מגיעים כדי להניח תפילין, התפילה שהם מתפללים בהמיית לב. יהודי אחד אומר לי, כל יום אני מניח תפילין בבית כנסת, אבל ביום שישי, אני בא ומניח דווקא פה בדוכן חב"ד - ברחובה של עיר. שכולם יראו. זה מרגש ונותן סיפוק רב.

◀ **רגע מיוחד** לפני תקופה מסוימת אחד מהתלמידים נסע ביחד עם כל המשפחה שלו לרבי. ביקשתי שישאר בסוף היום, שאוכל לכתוב פ"נ לרבי ולשלוח איתו. וכך אכן עשינו. בעודי כותב את הפ"נ, אחד התלמידים שנשאר אחרי השיעור וישב על המחשב שבכיתה, החל לקרוא: 'הרב זה אתה? הרב זה אתה? לא סיימתי לכתוב את הפ"נ עדיין, והנער לא הצליח להתאפק. היה עליי להיפרד כראוי מהבחור שטס לרבי, והנער הוא - ממשיך לשאול: 'הרב זה אתה? הרב זה אתה?'. ניגשתי למחשב - והנה אני רואה על המסך שתי תמונות שלי, עובר, לפני עשרות שנים, בחלוקת לעקאח ובחלוקת כוס של ברכה אצל הרבי.